

det ærede Medlem begyndte med. Jeg er-
 kender, at det Forslag til en Bando Af-
 ledning i Slutningen af Halvfjerdsjerne fra Rege-
 ringens Side blev forelagt Rigsdagen,
 var et vel gennemtænkt og vel affattet For-
 slag. Ministeriet havde den Gang, som jeg
 ved, benyttet, hvad de maatte hellere oftere
 skulde benytte, virkelig god, sagkyndig Assi-
 stence til at faa affattet et Forslag, der
 svarede til Djemedet. Men uheldigvis gik
 det den Gang, som det undertiden gaar, Lov-
 forslaget vandt maatte i visse Retninger,
 men det vandt i alt Fald ikke i Klarhed
 ved den Behandling, det undergik i Rigsdagen.
 Den klare Konsekvens, der gik igennem For-
 slaget, som det var forelagt fra Regeringens
 Side, er paa adskillige Punkter brudt der-
 ved, at Loven fik en ganske anden Affattelse
 paa adskillige Omraader, end Forslaget op-
 rindelig havde. Det ligger imidlertid adskillig
 Tid tilbage, saa det skal jeg lade ligge.
 Men jeg har ikke villet undlade at give Rege-
 ringen min Ærerkendelse for, at man den
 Gang virkelig foretogde et godt Lovgivnings-
 arbejde. Naar den paagældende Lov imidlertid
 ikke ganske svarer til Djemedet for Tiden, kan
 det til Dels begrundes i, at Loven allerede er
 16 Aar gammel, og i vort Land er der jo
 sket en ret betydelig Udvikling i de 16 Aar,
 ogsaa paa Omraader, hvor der kræves
 netop Foranstaltninger baserede paa Bando
 Afledningen. Jeg sigter ikke alene her til Køb-
 stæder og Handelspladser, men jeg sigter
 tillige til den Mangfoldighed af Smaabyer,
 der ere voksede op om Jærnbanestationerne,
 og hvor det er en ret søelig Ulempe, at
 man ikke har fyldestgørende Bestemmelser i
 Bando Afledningslovgivningen, der passe paa disse
 Forhold. Jeg tror imidlertid ikke, at det
 vil lykkes Rigsdagen eller dette Ting,
 selv med den mest ihærdige Behandling af
 det lille Lovforslag, der ligger, at faa rettet
 alle de Mangler, her klæbe ved Bando Af-
 ledningen i det hele taget, Jeg vil langt hellere
 gaa en anden Vej end det ærede Medlem
 for Hjørring Amts 5te Valgfreds (Bertel-
 sen). Jeg vilde langt hellere sige: Lad os
 vedtage det lille Lovforslag, der foreligger,
 uden store Betænkeligheder, det er i Virke-
 ligheden ret udfyldigt, og lad os saa an-
 mode den høitærede Minister om, saa snart
 det kan, at tage under Overvejelse, om ikke
 en indgaaende Revision af Bando Afledningen af
 28de Maj 1880 vilde være hensigtsmæssig
 og nødvendig. Jeg tror, at det er den eneste
 Maade, hvorpaa man kan faa de Huller
 stoppede og de Fejl rettede, som det har vist
 sig i de 16 Aar, Loven har bestaaet, nu ere
 til Stede. Jeg er heller ikke enig med det
 ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valg-

freds i, at det skulde være vanskeligt at for-
 staa det paagældende Forslag. Jeg stønner
 ikke, at der er noget Punkt i det foreliggende
 Forslag, der kan vække Tvivl hos dem, der
 skulle administrere efter Loven. Det, som
 det ærede Medlem var inde paa, at der
 skulde være en Lakune, nemlig det, at For-
 holdene kunde stille sig saadan under visse
 Omstændigheder, at der kun bliver Appel-
 instans til Bando Afledningskommissionen og ikke
 videre, det er jo noget, vi ganske godt kende
 i den nuværende Bando Afledningslov. Jeg behøver
 blot at henvise til § 52. Der have vi akku-
 rat den samme Bestemmelse, at hvis Par-
 terne ikke blive enige om at undergive Di-
 vergensen Bando Afledningsmændenes Kendelse, kan
 Sagen kun afgøres af Bando Afledningskommis-
 sionen — og eventuelt Overlandvæsenskom-
 missionen. Det er ganske de samme Udtryk,
 der ere brugte, og jeg tror ikke, det er af de
 Ting, der behøve at forandres. Hvad jeg
 nærmest sigter til — jeg skal ikke komme ind
 paa Detailler — men hvad jeg nærmest sigter
 til som Mangler i den nuværende Bando Af-
 ledningslov er for det første nogle Paragraffer i Af-
 snit A, §§ 12—17, som omfatte Bestemmel-
 serne om Regulativets Affattelse. Det er
 nærmest det, jeg sigter til, naar jeg siger,
 at Loven har faaet en betydelig Uklarhed,
 som Lovforslaget i sin Tid var fri for. Det
 er ret vanskeligt, og jeg vil næsten sige næ-
 sten umuligt for Lægfolk at forstaa fuldt ud,
 hvad der menes med Bestemmelserne i §§
 12—17, og det er jo, dog en Lov, der skal
 administreres af lutter Lægfolk og burde
 derfor helst være en Lov, der kan forstås
 af ganske almindelige Lægfolk. I Afsnit B
 tror jeg ogsaa, at der skete nogen Skade ved
 Behandlingen her i Rigsdagen i sin Tid.
 Jeg tror, Regeringens Forslag var bedre
 affattet med Hensyn til Afsnit B, der om-
 fatter de private Bando Afledninger. Jeg tror ikke,
 det er hensigtsmæssigt i saa høj Grad, som
 den nuværende Lov har gjort, at lægge
 hele Myndigheden og hele Ansvar for pri-
 vate Bando Aflednings Behandling over paa Bando
 Afledningsmændene. Jeg tror i det hele taget,
 at som Forholdene have udviklet sig, ere ad-
 skillige af vore private Bando Afledninger
 at behandle, at det er for meget forlangt, at
 Bando Afledningsmændene skulle kunne klare de mange
 heterogene og ret indviklede Spørgsmaal,
 som der kan fremkomme, og som bekendt, er
 det kun i ganske enkelte Tilfælde ved Be-
 handlingen af et privat Bando Afledning, hvor man
 overhovedet kan komme ud over Bando Af-
 ledningsmændenes Behandling til Bando Afledningskom-
 missionen. Tilsvarende er Afsnit C om Søer
 §§ 50—51 aldeles udfyldende. Mange
 af os ville maatte erindre et Forhold, der